

АНТОЛОГІЯ УКРАЇНСЬКОГО
АНЕКДОТА

ЧОЛОВІЧЕ
ЧТИВО

Олексій Кононенко
Чоловіче читиво. Комедія
з елементами драми
Серія «Антологія українського
анекдота «Українська веселка»»

предоставлено правообладателем
http://www.litres.ru/pages/biblio_book/?art=8653507
«Чоловіче читиво. Комедія з елементами драми». Серія «Антологія українського анекдота «Українська веселка».»: Видавництво «Криниця», Видавництво «Фоліо»; Київ, Харків; 2013 ISBN 978-966-2434-08-8, 978-966-2434-12-5

Анотація

«Автор цих анекдотів – народ» – не втомлюється повторювати Олексій Кононенко у своїй семибарвній-семи-струнній серії із 7 книг «Антологія українського анекдота «Українська веселка». Він не один рік збирав, упорядковував і супроводжував авторськими текстами ці збірники і веселих, і сатиричних історій та примовок.

Український народний гумор має віковічне коріння, на якому виростає та рясно родить і сучасний сміхограй. Тут є і так звані «мандрівні» сюжети, і дружні «позички» з гумору інших народів,

є посилання на конкретних співтворців деяких гуморинок і тематичні варіанти анекдотів.

Книги цієї серії мають яскраві своєрідні теми, і кожна із них адресовано широкому колу читачів.

Смійтеся на здоров'я!

Содержание

Сімейні звання	7
Стандарт-діалоги	9
Звідки, чому і як народилася ця книга	14
Сімейні анекдоти	21
Кінець ознакомительного фрагмента.	69

**Український
народний гумор
Чоловіче читиво
Комедія з
елементами драми**

Мені теща родина – вона жінку родила!

*Ну хто не скаже вам хоч децю
На тему – про сварливу тещу?
Та забувають оповідачі оті,
Що різні тещі є і різні є зяті.
Любомир Дмитерко*

Сімейні звання

ДЛЯ ДРУЖИНИ:

свекор – батько чоловіка,
свекруха – мати чоловіка,
дівер – брат чоловіка,
зовиця – сестра чоловіка,
свояк – чоловік зовиці,
своячка – дружина дівера.

ДЛЯ ЧОЛОВІКА:

теща – мати дружини,
тесть – батько дружини,
своячка – сестра дружини,
шурин (шуряк) – брат дружини,
своячка – дружина шурина,
свояк – чоловік сестри дружини.

ДЛЯ БАТЬКІВ, СЕСТРИ І БРАТА:

невістка – дружина сина, братова,

зять – чоловік дочки, чоловік сестри,
сват – батько нареченої, батько зятя,
сваха – мати нареченої, мати невістки.

Стандарт-діалоги

ТЕЩА ЗЯТЬ:

1.

– Коли моїй доні було 17, за нею упав один дуже перспективний молодий чоловік...

– Так я ж його знаю. Він у моєму відділі нині працює кур'єром. Як він існує на 1500 гривень з дружиною, дітьми і тещею – не уявляю!..

2.

– Коли ми з чоловіком побралися, геть же молодесеньки-ми були, нам батьки взагалі не допомагали...

– А я не хочу, щоб мої діти проходили той шлях, який пройшов я. Я буду їм допомагати, доки матиму сили...

3.

– Мені здається, що пора вже закінчити суботні пивні зустрічі з друзями!

– Та я ж просто даю змогу дружині відпочити від мене. Вона кожної суботи зустрічається з подругами в кав'ярні...

4.

– Ти хоч знаєш, скільки грошей витрачаєш щомісяця на цигарки?

– Це наші улюблені цигарки. Я думаю, що у моєї дружини непоганий смак.

5.

– Ти хоч би раз у житті виправ свої шкарпетки...

– Я роблю це щосуботи...

СВЕКРУХА – НЕВІСТКА:

1.

– Коли мій син був молодший, йому подобались дівчата зовсім іншого типу...

– З віком у нього покращився смак!

2.

– Тобі не здається, що ти довгенько-таки крутишся перед дзеркалом?

– Я маю гарно виглядати, щоб бути достойною такого мужчини, яким є мій чоловік.

3.

– Ти собі вже надцятку сукню купила, а мій син другий рік в одних і тих же черевиках ходить!

– Сукня я взяла на розпродажу за смішні гроші. А чоловікові приглянула такі гарнезні черевики у фірмовому магазині. Але дорогуці... Може, скинемося?

4.

– Щось мій синочок схуд... Може, ти його не годуєш?

– То ж він зарядку робить, скинув кілька кілограмів...

Серце не дає про себе знати, у боці не коле...

5.

– Щось ви рідко навідуєтеся, геть про мене забули!

– Це поки що таємниця... Мого любчика скоро підвищать на посаді. Ми зможемо забезпечувати вас усім необхідним.

НЕВІСТЦІ – ТЕ, ЩО НЕ МОЖНА ГОВОРТИ СВЕКРУСІ:

– Тепер зрозуміло, чому ваш синочок так рано одружився...

– Ваше тугодумство – це сімейне?

– Я вашому синові служницею не наймалася!

– А моя мама борщ зовсім по-іншому готує...

– Я хатнім господарством ніколи не займалася і ніколи цього робити не буду!

ЗЯТЮ – ТЕ, ЩО НЕ МОЖНА ГОВОРИТИ ТЕЩІ:

- Дивлюся на вас і думаю, що жінці моїй рано чи пізно доведеться сідати на дієту...
- Я на відміну від вашого чоловіка хоч гроші заробляю!
- У мене нині фінансові проблеми, тож після весілля жити ми будемо у вас...
- Краще вже харчуватися концентрами, аніж їсти те, що готує ваша доня!
- Ось розійдемося ми з вашою дочкою, тоді я вам ці слова пригадаю...

Звідки, чому і як народилася ця книга

Теща – слово тепле, а поняття – священне. Можливо, ніколи би не взявся збирати анекдоти про тещу, складати їх у збірку і видавати друком, якби не один знайомий. Так, добрий знайомий Сидір Приймак. Уколі друзів Приймак відгукується тільки на філософсько-величне – Сид.

Отож, якби не Сид, не було б цієї книги. У більшості чоловіків є (була, буде) теща. У декого за життя – дві, три і більше. У мене теж є теща. Стосунки – добрі, навіть гарні... Але ж Сидір Приймак і його теща – це класика.

Кожна їхня зустріч, кожна розмова – шедевр, достойний камери, пера, глядачів, слухачів. І, повірте, 99,9 % анекдотів з цієї книги – це те, що або сталося, або цілком реально могло бути між Сидом і його тещею.

Любов Сидора Приймака до тещі – і Марії Іванівні (тещі Сиди) до зятя всепоглинаюча, всеспопеляюча, всюди проникаюча. Взаємна! Причина для заздроців! Предмет для калькування! Взірець!

Вершина! Олімп!.. Ця любов така висока, що може у тій тонкій частині вершини, яка зветься піком, різко, секундно, миттєво переходити у ненависть (її ще можна назвати – неприязнь). Таку ж взаємну і палку, як і любов.

Отак і живуть вони, Сидір Приймак (Сид, показовий зять) і Марія Іванівна (Маріванна, еталонна теща) у вічній любові-ненависті. Як вода і вогонь, як тепло і холод. Дякуючи їм і на їхню честь хай побачить світ ця книга. Бо тільки Сид міг такими філософськими «пострілами» прославити свою тещу. Короткими, кількаслівними, але влучними і вартими деяких романів чи повістей.

– Головне – ніколи не заперечувати тещі. Треба дати їй можливість говорити стільки, скільки її душа побажає. І прийде час, коли вона почне сама собі заперечувати...

– Моя заповітна мрія – пограбувати банк і залишити відбитки пальців моєї тещі...

– Найважче чоловікові приховувати свої почуття, коли він прощається з тещею на вокзалі...

– Як казала моя теща, домашні тварини роблять нас добрими, а в скрутну хвилину – ситими...

– У тещі повинно бути два зуби: один – щоб відкривати зятю пиво, а другий – щоб болів...

– Теща вчора п'ятдесят копійок проковтнула! І, здавалося б, дрібниця, а приємно!..

– Я часто прокидаюсь вночі і, захлинаючись від сліз, накриваючи голову мокрою подушкою, думаю – і не можу зрозуміти: за які наші гріхи Господь допустив, що на світ з'явилися Гітлер, Чикатило і моя теща Маріванна...

– Моя жінка народилася у рік Півня, значить, вона – ку-

рочка. Я народився у рік Бика, значить я – бугай. А теща народилася у рік Собаки...

– За сорок років роботи в магазині моя теща тільки один раз правильно дала здачу. Коли покупець назвав її «стерво».

– Тещі нові зуби вставив. За «штуку» баксів. Увічлива те-пер. Не перечить. Відмовчується...

– От бджоли у мене, ото бджоли! Ще навіть меду не брав, а вони вже кілька разів тещу покусали!

– Я б не сказав, що моя теща така вже огрядна... Хоча з готових речей вона купує тільки хусточки...

– Моя теща зовсім від рук відбилася... А від ніг – не змогла...

– Коли моя теща сказала: «Випий за моє здоров'я!» – я звернув увагу, що у неї таки людський голос...

– Моя теща дуже не любить їздити у поїзді. В неї зуби стукотять. У склянці.

– Моя теща так турбується про здоров'я нашої сім'ї. Вона завжди після всіх допиває мікстуру і доїдає таблетки, примовляючи: «Зайве здоров'я ніколи не завадить»...

– У мене теща така музикальна. Її вже втретє збила машина на вулиці Чайковського...

– Природа – то є скульптор. Все, що вона у молодості відсікла від моєї тещі, нині їй повертає...

– Моя теща сіла на діету і за чотирнадцять днів втратила два тижні...

– Моя теща працює буфетницею в Спілці письменників і

усіма силами бореться з п'янством і ожирінням серед літераторів. Вона не доливає горілку і недодає закуску. Дякуючи моїй тещі, письменники отримують набагато менше алкоголю і холестерину. Наша література стає здоровішою!..

– Я теж думав, що куріння не впливає на голос жінки... Я так думав, поки попіл з моєї цигарки не впав на тещин килим...

– Моя теща не марнує роки, які віднімає у себе. Вона додає їх своїм приятелькам...

– За радянських часів моя теща єдина в нашому місті мала дозвіл торгувати з-під прилавка, її зріст – 1 метр 10 сантиметрів...

– Маріванна! Ти фарбуйся як завгодно, молодися скільки завгодно, але ж пам'ятай, що у тебе з донькою дев'ять місяців різниці...

– Десять років кожен день я проводив на горищі, я працював і, накінець, мені вдалося вивести нову породу голубів! Це крилате створіння летить точно до тещі на балкон і там гадить!..

– Інколи я думаю: добре, що моя теща не має атомної бомби!..

– Кожного ранку моя теща мене запитує: «Що б його таке з'їсти, щоб схуднути?»

– Якщо вона вважає, що ви багато їсте і спите, значить, це не ваша мама!

– Після одруження я сказав тещі: «Протопчу я стежку! У

вашому домі! Від дивана до холодильника...»

– Вважається, що мудрість приходить з віком. До моєї тещі вік прийшов один...

– Моя теща не викидає пігулки, у яких закінчився термін, вона ними дуже гарно прикрашає торти і тістечка...

– Ех! Виколю собі око, щоб у моєї тещі був одноокий зять!..

Але ж і Марія Іванівна, укохана теща Сиди, відповідає йому подібною «дзвінкою монетою».

– Мій зять як літак – на землі від нього ніякої користі!..

– Цей Сидір – дивний хлопець. Коли позичив у мене мішок зерна, я не могла отримати його назад кілька років. А коли видала за нього заміж свою доньку, він готовий повернути її кожного тижня...

– Обіди смакуватимуть твоєму Сидору більше, донечко, якщо їх готувати не часто...

– Я купила цю картину, щоб подарувати зятю на день народження, але потім ми з ним подружилися...

– Мій зять страшенно лінивий! Він навіть встає о п'ятій ранку, щоб довше нічого не робити...

– Медицина досягла значних успіхів! Коли я була молодою, треба було роздягатися, а нині досить показати язик.

– Сидоре, а як правильно казати: Шуман чи Шуберт?...

– І тут зять мені каже, що Англія – це острів... Ну я його

зразу ж поставила на місце: «Не може бути, тому що це було б відомо...»

– Моїй доні в житті треба всього чотири тварини: норку на плечі, «ягуара» в гараж, тигра в ліжку і... осла, який би за все це платив!..

– Він їй довго клявся, що не образить, навіть пальцем не зачепить, а потім взяв та й одружився з нею...

– Ти так любив мою доню! Це було прекрасно! Але ж ти з нею одружився і... все зіпсував!..

– От я була красунею! На всю вулицю Київську! Від 5-го до 9-го будинку!

– Якби не твій Сидір, доню, ви були б ідеальною парою!

– Доню, запам'ятай дві ключові фрази. Перша: «Як я тебе люблю!», друга: «Милий, може ти і правий, але...»

– Доню, ніколи з чоловіком не сперечайся, відразу починай плакати...

– Сидоре, ти недолугий! У тебе навіть бутерброд з маслом упаде маргарином униз!..

– Доню, якщо хочеш доброго життя, то вибирай чоловіка уважного, розумного, спокійного... Не роби так, як зробила твоя мати. Не виходь заміж заради грошей...

– Доню, мій день закінчується увечері. А твій вранці...

– Доню, виделка з чотирма зубцями – для гарніру, виделка з трьома зубцями – для м'яса, виделка з двома зубцями – для риби, виделка з одним зубцем – це ніж...

– У мене нема життя із зятем...

– Ти, Сидоре, кажеш, що я для вас тягар... А хто ж мене зробив тещею, як не ти?!

«Дорога мамо, – писала донька, – ти справді прекрасна мати, і я від усього серця бажаю тобі доброго зятя».

Зять побачив у вікно тещу і каже тихо:

– Знову її чорти несуть!

Зайшла теща в хату, а мала Катруся питає:

– Бабусю, я тебе жду і жду!

– Та йшла собі помаленьку...

Катруся здивувалася:

– А тато казав, що тебе чорти несуть.

– Я не кажу, що моя теща погано готує... Але я починаю розуміти, чому мій тесть молиться перед вечерею...

Сімейні анекдоти

Чоловік повинен мати гарну сім'ю, щоб відпочивати від роботи.

І добру тещу, щоб з радістю на ту роботу ходити.

– Ваша теща дуже любить вас.

– Ні, коли б вона мене любила, то не нав'язала б мені на шию своєї дочки.

Теща говорить зятю:

– Ти, Іване, кожного вечора розказуєш моему онукові нову казку. Але чому у тебе всі казки закінчуються однаково? Ну що це таке: «Вони побралися і жили довго та щасливо, бо наречена була сиротою...»?

Зять показує тещі майбутню квартиру:

– Це зала, це спальня, – прочиняє двері, – а тут буде балкон... Проходьте, мамо, проходьте.

Син:

– Татку, а чому бабуся по городу зигзагами бігає?

– Кому бабуся, а кому й теща... Подай, синку, ще набой...

Зять збирається в закордонне відрядження. Теща:

– Купи мені черевики. Підбери, щоб не тісні, щоб скромні і щоб виглядали вишукано!

– Тобто, мамо, ви хочете черевики великі всередині і маленькі зовні?...

Зять на похоронах показово плаче над могилою тещі:

– Ох, мамо, як же ми вас любили... Як нам без вас важко... На кого ви нас покинули... Хоч би ж на хвилиночку ви повернулися...

Над ним якраз пролітала пташка і нагидила на піджак. Він з подивом підняв голову:

– Як, мамо, ви вже тут?!

Помирає теща. Зять сидить поруч. Теща дивиться у вікно:

– Яка осінь гарна!..

Зять:

– Мамо, зосередьтеся на чомусь одному. Не роззирайтеся на всі боки...

– Мамо, як мені довідатися, що насправді про мене думає моя дівчина?

– Одружися з нею!

Теща сидить на дивані. Над її головою висить старовинний масивний годинник. Тільки теща встає – годинник падає.

– Вічно він запізнюється! – чує потилицю зять.

На вокзалі зять проводить тещу. Теща:

– Іване, скільки там, голубе, залишилось до мого поїзда?

Зять:

– Одна година сім хвилин тридцять дві секунди.

Вирішила теща перевірити своїх зятів.

Іде старший зять берегом, бачить – теща тоне. Він її вря-

тував. Вранці дивиться – під вікном «Жигулі» стоять і на склі записка: «Дорогому зятю від тещі».

Середульший зять іде берегом, бачить – теща тоне. Врятував. Вранці дивиться у вікно – «Жигулі» стоять і на склі записка: «Дорогому зятю від тещі».

Іде молодший зять берегом, дивиться – теща тоне. Попробував воду – холодна. Та й пішов далі. Вранці дивиться – під вікном «мерседес» і на склі записка: «Дорогому зятю від вдячного тестя!»

Жила сім'я: чоловік, дружина, діти і теща. Якось вночі чоловік пішов на кухню водички попити. Аж там теща плює в каструлю з борщем!

Він:

– Мамо! Ми ж те їмо!

Теща:

– Злі ви! Піду я від вас!

– Ваша теща упала в басейн з крокодилами!

– Ваші крокодили, ви їх і рятуйте.

Перед палацом арабського шейха зупиняється автобус, із нього статечно виходять літні жіночки.

– Втомився я вже від цих туристів! – коментує шейх.

– То не туристи, – шепоче збоку секретар, – то ваші тещі приїхали в гості.

– Пане директор! Я хотів би піти з роботи раніше на похорон своєї тещі...

– Я теж...

– Що таке дwoяке почуття?

– Це коли бачиш, як твоя теща летить в провалля на твоєму авто!

– Я дам тобі 10 доларів, якщо ти поїдеш на вокзал і зустрінеш мою тещу.

– А якщо вона не приїде?

– Тоді дам 20 доларів!

– Тату, а бабуся точно їхатиме цим поїздом?

– Ти б менше патякав, а швидше розкручував рейки!

Чоловік шукає в коморі пилку, ніяк не може знайти, кричить до жінки:

– Ти не знаєш, де наша стара пилка?

З кухні обзивається теща:

– Якщо я й пилка, то ще не така стара!

– Значить, ви бачили, як злочинець душив вашу тещу?

– Бачив, пане суддя.

– Чому ж ви не прийшли на допомогу?

– Я хотів, але зрозумів, що він сам справиться, і вирішив не втручатися.

– Мою тещу вчора укусив пес!

– Ну і як себе твоя теща почуває?

– Теща нічого... А от пес – здох!

На змаганнях з метання молота один із спортсменів говорить іншому:

– Сьогодні мені треба постаратися, на трибуні сидить моя теща.

– Старайся, не старайся – все одно не докинеш.

Зустрічаються два приятелі, один штовхає візок з двома кольоровими телевізорами.

– Навіщо тобі два телевізори?

– Теща сказала, що півжиття віддасть за кольоровий телевізор!

На прийомі у психоаналітика. Пацієнт:

– Лікарю, вона постійно нас тероризує своїми повчаннями, втручається у наші справи, навчає жити... І замочити б її – так ні ж, бо вона нам гроші дає... Що робити?

– Не переймайтеся ви так, у багатьох конфлікти з тещею...

– Яка теща?! Я про Америку!

Син запитує у батька, чи є різниця між словами «біда» і «катастрофа».

– Коли у мене украли машину, це була біда, але не катастрофа... А якби моя теща, а твоя бабуся, поїхала б у Мінськ, потрапила б там під автобус і загинула... Це катастрофа. Але ж біда в тому, що вона не їздить у Мінськ!

– Чому, коли моя матуся приїздить до нас погостювати, ти ніколи не повезеш її куди-небудь?

– А толку? Вона все одно знайде дорогу назад.

Зять приходить з поліклініки додому і говорить тещі:

– Плюй на спину!

– Ти що, здурів?! – обурюється теща.

– Плюй, тобі кажу! Лікар сказав зміїною отрутою розтиратися. А де я її зараз дістану – зима надворі!

У тюремній камері:

– За що тебе посадили?

– Тещу лікував. У неї кров носом пішла, а я на горло джгут наклав.

Бабуся у захваті розглядає купальний костюм онуки:

– Ох, коли б я в молодості могла носити такий, який би у тебе був дідусь!

Сидить такий собі чоловічок і здригається при кожному шересі. Раптом прямо перед ним з'являється чорт і запитує:

– Хочеш – будь-яке твоє бажання виконаю?

– Граєшся зі мною?

– Ні, я серйозно! Хочеш – твоя теща сконає повільно в жахливих муках?

– Сконає?... Нехай. Але швидко!

Перехожий відступився, щоб пропустити траурну процесію, і запитує чоловіка, який іде за труною:

– Кого хороните?

– Тещу.

– А чому труну боком несуть?

– А коли на спину перевертаємо – хропіти починає.

Дзвінок. Чоловік відкриває двері. На порозі – теща. Він:

– Здрастуйте, мамо. Надовго до нас?

– Та поки не надокучу.

– Що ж так, навіть чаю не поп'єте?

Теща приходить до зятя.

– Оце, тобі зятю, сто тисяч гривень! Крутись, як хочеш, але вибий мені місце для могилки на Байковому кладовищі!

Наступного дня зять приходить до тещі.

– Мамо! Крутись, як хочеш, але завтра похорон!

Чоловік виштовхує літню жінку з балкона восьмого поверху. Знизу інший кричить:

– Що ти робиш?! Облиш жінку!

– Це моя теща.

– Диви, вона ще й пручається!

– Ми в цьому році по одній путівці всією сім'єю відпочили!

– Як то?

– А тещу відправили в санаторій.

Горить будинок. Усі метушаться, гасять. Прибігає господар:

– А вилийте на мене відро води!

Вилили, побіг в дім. Через деякий час вискочив:

– Відро води на мене!

Знову побіг в дім. Вибігає, одяг димиться:

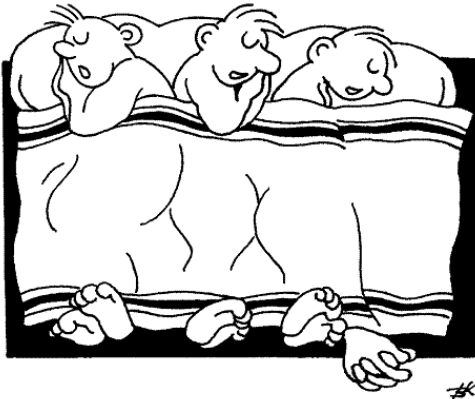
– Ще лийте воду на мене!

– Куди вже? Дах он зараз впаде, речей не врятуєш, сам загинеш!

– Які речі! Там моя теща, а я її перевертаю...

– Щоб моя доня займалась музикою, я подарував їй скрипку. Але, на жаль, це не дало результатів...

– Те ж саме було у мене з тещею, коли я подарував їй дорожню валізу.

Генерал дав наказ збирати гриби, вишикував полк і спрямував у ліс. Раптом із-за куців голос:

- Товаришу генерал, а мухомори збирати?
- Збирати!
- Так вони ж отруйні!
- Сказано брати! Тещі все одно, що жерти...

Зять зіштовхує наче ненароком тещу з балкона, перемиляється через поручні і кричить:

– Мамо, ви куди?!

– Вчора у мене захворіла дружина, а сьогодні приїхала її мати, щоб доглядати за нею.

– Так... Біда одна не ходить, іншу за собою водить.

Лежить зять на канапі, аж тут до кімнати заходить теща з віником.

– Мамо, ви прибрати чи політати?

Мати говорить доні:

– Коли ж це ти, дівчинко, заміж вийдеш? Мені так не подобається твій Іван, що не можу діждатися, коли вже стану його тещею!

Біля церкви перед вінчанням мати нареченої підходить до жениха, обіймає його і каже:

– Віднині ти маєш не тільки тещу, але і друга...

За хвилину підходить батько нареченої, плече жениха по плечах:

– З таким «другом» і ворогів не треба!

Чоловік уночі раптом закричав.

– Що з тобою? – запитує дружина.

– Та... відьма приснилася.

– На кого ж вона схожа?

– Та... обличчям на тебе, а ніс – як у твоєї матері...

Теща пригощає сина і зятя:

– Їж, їж, синку, і ти, зятю, смакуй.

Почав зять їсти, а син йому:

– Тебе ж тільки посмакувати припросили, а ти вже їси на весь дух!

Зять захотів поставити могильний пам'ятник своїй тещі. В бюро ритуальних послуг він запитує щось пристойне, але недорого.

– Є одна плита, але на ній вже викарбуване інше ім'я.

– Нічого, моя теща не вмiла читати.

Чоловік підходить до міліціонера:

– Заберіть мене, інакше я уб'ю свою тещу!

– А ти убий і мою, а я тобі допоможу, щоб ти менше сидів...

Пішов чоловік до прокурора:

– Заберіть мене, інакше уб'ю свою тещу!

– Убий і мою – менше сидітимеш...

Іде суд. Суддя оголошує вирок:

– За убивство трьох жінок громадянин Іваненко позбавляється волі на шість місяців!

Потім суддя повертається до підсудного:

– А якби й мою убив – звільнили б у залі суду...

Літню жінку добре поганяв пес. Господар виправдовується перед нею:

– Мій боксер дуже милий пес, нікого ніколи не чіпає...

Але у вас такі ж парфуми, як у моєї тещі!

Надокучила чоловікові сварлива теща, узяв він простирадло, розрізав посередині, розсунув стіл, накрив тим простирадлом, заліз під стіл, висунув голову в розріз, навкрутивши намастив курячою кров'ю, язик висолопив і чекає. Заходить теща. Побачила відрізану голову зятя на столі і давай побиватися. А чоловік тим часом вирячив очі на неї та: «Гав!» У тещі миттєвий серцевий напад. Чоловік пояснює в міліції:

– Вона на мене все життя гавкала, а я на неї всього тільки один раз...

Судять боксера за побиття жінки. Суддя:

– Ну от скажіть, підсудний, за що ви побили жінку?

– Яку жінку, це ж моя теща!

– А хіба теща не жінка?

– Взагалі-то, жінка...

– Розкажіть суду, як все сталося?

– Ну, значить, прийшов я, значить, додому. Іду на, цей, на кухню, поїсти, значить. Там теща – жу-жу-жу, жу-жу-жу... А я їм, значить. А теща – жу-жу-жу, жу-жу-жу – все ближче... І тут вона відкрилась!

По вулиці йде брудний чоловічок – все обличчя в сажі. Брудний, але задоволений.

– Ти де так забруднився? – запитують його біля пивного бару.

– Та... я... паровоз цілував...

– Ти що, здурів?

– Та ні! Тещу додому відправив!

На базарі бабця продає яблука. Біля клунка лежить картонка, на якій великими буквами написано «Яблука чорнобильські». Підходить міліціонер:

– Хто ж їх у тебе візьме, село?! Навіщо той напис?

– Хто візьме? Беруть, синку, ще й як беруть! Хто для свекрухи, хто для тещі...

Жінка подає на пошті бланк телеграми: «Вітаю Люсю внуків Настю Ваню святом».

– Ви б могли написати «Вітаю всіх святом», – радять їй.

– Здрастуйте! Як то всіх, якщо я зятя терпіти не можу?!

– Коли загорілася хата, я виніс тещу на руках...

– Так, так... За таких обставин легко втратити голову.

Похорон. Жінка плаче, побивається, а чоловік поруч стоїть мовчки.

– Плач, чоловіче, – штовхає його жінка, – хіба моя мама тобі чужа?

Підійшов чоловік до покійної і заголосив:

– Ой, ненько ж моя, та не рідная, а жінчина мати! Та ви ж було вдвох з дочкою вареники в маслі їсте, а й мені сирова-точки дасте! А я ж їм, їм, їм, їм, та й напитися не можу!

– Годі вже, годі, чоловіче, не побивайся так!

У далекій Америці адвокат факсує клієнтові: «Сьогодні вночі померла ваша теща. Що замовити: похорон, кремацію чи бальзамування?»

Клієнт шле факс у відповідь: «Замовте все, не хочу ризикувати».

– Моя теща – ідеальна!

– Не зрозумів?!

– Жоден анекдот про тещу до неї не приклеїш!

– Голубе, що ми подаруємо цього разу моїй мамі на день народження?

– А що ми дарували минулого разу?

– В минулому році ми подарували їй стілець.

– Ну а тепер підведемо до нього електричний струм...

Тато з сином загорають на пляжі, теща тим часом пішла купатися і раптом почала тонути.

– Тату! – кричить хлопчик. – Дивись, бабуся не пливе, а кричить і махає руками!

– Так і ти їй, синку, помахай.

Ідуть чоловік із жінкою попри аптеку.

– Ваню, а що та вівіска означає? – показує жінка на емблему над аптекою.

– А... то твоя мама чай п'є...

– Алло! Це аптека? Зараз до вас прийде моя теща з собакою, дайте їй отрути...

– А ви впевнені, що собака знає дорогу додому?

Чоловік приводить до ветеринара собаку і просить відрізати йому хвіст.

– А навіщо? – дивується лікар.

– Завтра приїздить моя теща, і я не хочу ніяких дружніх жестів.

– Іване, чому не женишся?

– Боюся! Жінка може попастися погана і теща гадюка...

– Не бійся, одружуйся! І жінку можна виправити, і теща буде ангелом...

Через деякий час.

– Ти, я чув, одружився?

– Так.

– Як жінка?

– Виправив.

– А теща?

– Вже стала ангелом.

– А моя ще живе...

Чоловік і жінка йдуть з крематорію, несуть урну з прахом жінчиної мами.

– Поставимо на піаніно. Дочка буде грати, і мамі, і нам усім буде приємно... – міркує вголос жінка.

– Ні! Засиплемо в пісочний годинник – хай ще попрацює!

– Ахмед, звідки синець під оком?

– А-а-а, шуряк підбив...

– Який шуряк, у тебе ж їх немає!

– Ну, шуряк... Жінчин мама.

– Алло, міліція? Я тут з тещею сильно посварився – не знаю як мені й бути!

– Слушайте, у нас і без вас роботи вистачає! Помиріться – та й по всьому!

– Та вже не про те мова! Я думаю: тіло приховати чи з повинною йти?

– Чому ти одружився на сестрі твоєї колишньої дружини?

– Е-е-е... Дві тещі чоловікові на один вік – це занадто!

Бабусю у дверях зустрічає внук:

– Бабо, тебе хтось носить чи ти сама ходиш?

– А то?

– Бо татко каже: «Знову тещу нечистий несе!»

– Як справи? Чого журишся?

– Та з жінкою посварився.

– Що не поділили?

– Тещу! Я пропонував навпіл розділити, а жінка сказала, щоб я їй дав спокій...

За домовиною суне великий натовп чоловіків. А перед домовиною ведуть на мотузці козла. Перехожий запитує:

– А що то за козел? Чи у вас традиція така?

– Традиція! Та цей козел он у того мужика тещу рогами заколов!

– А-а-а... Мужик! Позич козла на тиждень! Або за гроші дай!

– Ти що, сьогодні народився? В чергу ставай! Думаєш, ми тут покійницю проводжаємо?!

– Синку, – каже теща до зятя, – пообіцяй, що не будеш співати на моїх похоронах веселих пісень!

– Та ви що, мамо? Як можна?

– Ні, ти присягай, я тебе знаю! А то не помру!

Ходив, ходив...

– їй-богу, мамо, не буду!.. Але знайте – похорон ви собі зіпсували!

На день народження зятя теща дарує йому дві краватки. Одну з них зять відразу пов'язує на шию.

– Чим же ж тобі друга краватка не сподобалась? – ображено запитує теща.

– Любий, коли ми одружимося, у нас буде троє діточок!

– Звідки ти знаєш?

– А їх твоя майбутня теща нині доглядає...

В магазині електротоварів чоловік запитує у продавця:

– Я шукаю подарунок для тещі, що ви мені порадите?

– Є електропраски, електрочайники, електросамовари, електричні вентилятори...

– Це все не те...

– Вибачте, електричних стільців у нас немає...

- Від чого твоя теща померла?
- Мухоморами отруїлась...
- А чому вона вся в синцях?
- Та ж їсти не хотіла!

Прокинувся вранці малий і плаче. Мама:

- Чому ти плачеш?
- Теща присни-и-и-ла-а-а-сь!!!

– Любий, ти впевнений, що ти хочеш розповісти це моїй мамі? Я боюсь, що це її уб'є!

– Ну що ти, люба? Убити не вб'є. Маю надію, що хоч контузить...

- Іване, твоя теща упала в колодезь!
- Ми все одно з нього не п'ємо.

Теща до зятя:

- Ти де був?
- За хлібом бігав.
- Догнав?

– Пане директоре, відпустіть на сьогодні, тещу хоронити треба!

- Ну, як треба...

Після обіду чоловік з'явився на роботі.

– Ти чого приперся, а хто тещу хоронить буде?

– Та я вже! І пам'ятник поставив!

– ?...

– Я її по пояс в землю закопав і лаком покрив.

Кожної суботи у гості до зятя приїздить теща. Вона приносить із собою булочки з маком, і вони п'ють чай. Теща п'є зелений, а зять – чорний. Потім теща від'їжджає, а зять ставить залишки свого чаю у тепле місце, щоб до наступної суботи він став такого відтінку, який так подобається тещі. А теща приїздить додому, відсипає із старого протигаза вугільний порошок і старанно промиває його від слідів тарганів, щоб до наступного приїзду зробити для зятя його улюблені булочки з маком.

Підходить день народження тещі, зять не знає, що подарувати. А потім придумав – за пристойну суму зарезервував їй місце на шикарному кладовищі. Минає рік, знову у тещі день народження... Цього разу зять про подарунки мовчить.

Теща:

– Що ж ти, синку, вже мене й не любиш?

– Та я вас, мамо, дуже люблю. Тільки ж ви мене ображаєте... Так і не скористувалися моїм минулорічним подарунком...

Новий весільний обряд започаткували в селі Великогусівка на Одещині. Там замість нареченої викрадають тещу. 200 гостей, які були на весіллі, отримали задоволення від нового обряду. Тещу, правда, досі ще не знайшли.

Ранок. Дзвінок у двері. Сонний чоловік відчиняє. На порозі – теща з великими валізами. Мовчанка. Потім чоловік повертає голову і кричить в кімнату:

– Марійко! Вставай, допоможи з валізами! Тут мама вже іде!

Василь Іванович повертається з відпустки. Петька:

– Ну, як удома? Відпочив?

– Дякую, добре. Усі живі-здорові. Відпочив.

– Теща як?

– З тещею взагалі чудово вийшло. Вчора картоплю чистила, палець порізала... Довелося пристрелити, щоб не мучилась.

– Чи може бути у фільмі хеппі-енд, якщо в кінці головний герой гине?

– Може. Якщо головний герой – теща.

Теща до зятя:

– Ти вже бачив мужчину, який мене врятував?

– Так, він вже переді мною вибачився...

Теща повчає зятя:

– Якись ви молоді нині заклопотані, ділові усі. От я була у ваші роки весела і дзвінка, як бубон!

– Ну чому ж – була? Ви й зараз на бубон схожі, бубните, бубните...

– От мені з тещею повезло!

– Невже? Де ж ти відкопав такий скарб?

– Закопав, друже, закопав.

– Петре, що робитимеш цієї суботи? – запитує Іван.

– Йдемо з сином на природу, будемо запускати в небо змія! А ти?

– У мене така ж програма – тещу в аеропорт поїду про-
воджати.

На кордоні України з Росією, який проходить через велике село, зустрічаються два куми, Іван і Николай. У Николая руки пофарбовані в різні кольори, а в Івана синець під оком.

– Що з тобою, Миколо? – запитує Іван.

– Склероз замучил! Вот левую руку покрасил в лиловый цвет, на букву «Л», а правую – в кофейный.

– А як же ти такі складні слова запам'ятав зі своїм склерозом?

– Да очень просто, теща у меня Лилия Прокофьевна, а

этот ужас у меня вбит на уровне подсознания! А у тебя-то, Ванька, откуда синяк под глазом?

– А... Теща хотіла коцюбою по спині дістати, а я, бач, встиг відвернутися...

Дружина запитує у чоловіка:

– Ти, часом, не знаєш, де наша книга «Як прожити 100 років»?

– Я її спалив!

– ?...

– Бо теща хотіла почитати...

– Як англійською мовою сказати «Моя теща не прийде сьогодні на вечерю»?

– Yeah!!!

Дружина:

– Ти ненавидиш усіх моїх родичів!

Чоловік:

– Ну як же?! Наприклад, твою свекруху я люблю набагато сильніше, аніж свою тещу!

Шановний Бен Ладен! Від спор сибірки, які ви прислали в конверті з білим порошком, ледь не померла моя теща. Переконливо прошу вислати що-небудь надійніше.

(З листа Бен-Ладену).

Йому хотілося стрибати від радощів, але на його плечі лежала тяжка домовина з тещею...

– Як дорого обходиться реклама!

– Ви щось рекламуєте?

– Ні. Але дружина читає, теща читає...

Дружина розмовляє по телефону, кладе слухавку і каже сама до себе:

– Здається, моя мама вже наполовину зійшла з розуму...

Чоловік не відриваючись від газети:

– А-а-а... Значить, вже трохи краще...

– Уявляєш, у всіх на весіллях крадуть наречених, а у мене вкрали тещу!

– Ну!?

– Більше дорогих подарунків не було.

Теща приїхала в гості... Зять кличе сина:

– Пам'ятаєш, ти просив минулого року бубон, а в цьому році хотів дудку? Так ось, завтра ми купимо і бубон, і дудку!

Жінка під час пожежі отримала страшні опіки. Шкіру для пересадки, звичайно, брали у чоловіка. На обличчя – найніжнішу, із гепи. Жінка трохи оклигала, роздивилася на себе у дзеркало і до чоловіка:

– Любий! Я навіть не знаю, як тобі дякувати!

– Не варто, любя. Найкраща для мене подяка – бачити, як твоя ненька цілує тебе в щічку!

Теща замріяно розповідає зятю про своє минуле:

– Коли я була молодою – я була дурненькою, наївною і навіть негарною...

– Мамо, ви прекрасно збереглися.

– Алло! Швидка допомога?!

– Ні! Ви помилились!

– А-а-а! Вибачте, будь ласка!

– Нічого, буває!

– Ні, ні, правда, вибачте! Розумієте, у мене теща помирає, кожна секунда на вагу золота, ото ж, поспішаючи, ма-буть, і помилився. Але ж ви не ображаєтесь? Правда-правда?

Ні, мабуть-таки, ображаєтесь? У вас голос якийсь пригнічений... Ні? Чесно ні? Чесно-пречесно?! Ну, добре. До побачення. Ще раз вибачте. Не ображайтесь...

Теща запитує у зятя:

- Що це у вас в каструлі було таке чорне, ледве відмила?
- Де? А... Це так... Тефлонове покриття.

На прийомі у психіатра.

– Лікарю, я кожної ночі бачу один і той же жахливий сон: мою тещу з крокодилем на повідку. Ви тільки уявіть собі ці хижі гострі зуби, холодні ненависні очі!..

– Це дійсно жахливо!

– Чекайте, я вам ще про крокодила не розказав!

– Чому ви так сумуєте?

– Я вже рік не бачила свого зятя!

– Заспокойтеся! Що ж ви тільки про себе й думаєте? Адже це був найщасливіший рік його життя!

У коридорі лікарні, поруч з операційною, нервово тупцює чоловік. Через дві години з операційної виходить втомлений хірург:

– У мене для вас погана новина... Я нічого не міг зробити... Ваша мати...

Чоловік перебиває:

– Теща!

Хірург:

– У мене для вас гарна новина...

– Завтра до нас приїде моя мама!

Мовчання...

– Ненадовго, лише на пару тижнів.

Мовчання...

– Ти чув, що я сказала?

Мовчання...

– От і добре. Я знала, що ти не будеш сердитися...

Зітхання...

– І не треба на мене кричати!

Теща до зятя:

– Пора за розум братися, не все пити...

Зять:

– Треба й похмелятися!

Теща:

– А з похмілля...

Зять:

– Знову на весілля!

Два приятелі зустрічаються у ветлікарні.

– Що сталося з твоїм псом?

– Та ось, тещу вкусив.

– Ти що, усипляти його зібрався?

– Ні! Просто зроблю собаці прививку від сказу.

Зять лестить тещі літнього віку, яка приміряє капелюшок з пером:

– Це перо на капелюсі робить вас молодшою на десять років!

– Ти так і хочеш на мені зекономити! Ладен одне лиш перо купити...

Хоронять якогось чоловіка. Перехожий запитує:

– Від чого помер?

– А читай написи на вінках: «Від вірної дружини», «Від любимої тещі»...

Теща до зятя:

– Синку! Що ж це ти по господарству нічого не робиш? Дах протікає, тин повалився...

Зять:

– А воно моє? Воно мені треба?

Теща переписала будинок на зятя, а той як не робив, так і не робить нічого.

– Синку, що ж ти знову нічого не робиш?

Я ж все на тебе записала.

– Чого ти носа сунеш? Воно твоє? Воно тобі треба?

Зять:

– Мамо, я дарую вам автомобіль.

– Прекрасно! Тільки знай: без тебе я на ньому не їздитиму!

Дід з бабцею гуляють парком.

– Пам'ятаеш, – каже стара, – саме на цьому місці сорок років тому ми зустрілися вперше...

– Пам'ятаю, пам'ятаю... А он на нашій лавці знову чекає якийсь дурень...

Зять:

– Мамо, Зіночка просила передати вам один поцілунок!

– Брешеш!

– Чому?

– Вона не скупа, ніколи одного поцілунку не передає!

– Я чув, що ви залишаєте наше місто і ідете до свого зятя?

Дуже, дуже шкода!

– Кого ви жалієте: місто... чи мого зятя?

Теща дає двом зятям по пиріжкові, а синові нічого не дає, та й каже:

– Хлопці, то поділіться ж із моїм сином. Маєте по одному пиріжкові, дайте йому по половинці.

Теща:

– Я бачила сон, наче мене повісили...

Зять:

– Ну-у!!!

– Не дуже радій. Мотузка обірвалась, і я прокинулась.

– Уяви собі, яка рідкісна людина мій зять: ніколи і нічого від мене не вимагає.

– Це дрібниці! А ось мій зять прямо-таки незвичайна людина! Він не тільки нічого не вимагає, а ще й дочку мені повернув...

Зять до тещі:

– Коли ви, мамо, помрете, мабуть доведеться поховати вас із вогнегасником.

– А це чому?

– Ну, ви розумієте, пекло і всі такі речі...

Чоловік прочитав листа від тещі і невдоволено каже дружині:

– Геть совість втратила твоя мати!

– Що таке? – обурилась жінка.

– Коли кабанчика кололи, я їздив? їздив! Коли горіхи збирали, їздив? їздив! Коли мед качали, був? Був! А тепер пише: «Приїдь, синку, допоможи город скопати і картоплю посадити...» Вже зовсім на шию хоче сісти...

- Микито, скоро нас буде троє!
- Невже, Ганю?!
- Так! Моя мама приїде до нас жити!

- Чого це твоя теща вчора увечері так верещала?
- То я їй перед сном ноги мив...
- І я своїй мию!
- Ти витираєш?
- Ну!
- Отож. А я викручую!..

- Мамо, – каже доня, – може ті гриби отруйні, давайте

собаці дамо, побачимо, що буде?

– Здуріла, чи що? Такого доброго собаку загубити! Он скоро твій Іван на обід прийде, тоді й побачимо.

Теща з валізою на поріг, а зять:

– Мамо! Ми вам такі раді! Якраз машину купили, то давайте я вас одразу і відвезу!

Заїхав зять до тещі бричкою, прив'язав коня, зайшов до хати. Вона якраз вареників наварила. Подала в макітрі.

– Дякую, мамо, я сьогодні не снідав, – присів до макітри зять.

Дивиться теща – вареники кінчаються. Вона хутенько коня відв'язала, забігає до хати:

– Ой, Іване, кінь утік!

Зять схопив макітру з варениками і з порога:

– От скажений кінь – не дасть поснідати! Я побіг, мамо, макітру жінка увечері принесе...

– Ну, ти, друже, на морі відпочив, щоки рожеві, товсті!

– Ага! Місяць тещі й дружині гумові матраци надував!

– Бабо, а твій ніс влізе в цю пляшечку? – запитує онук.

– Що ти плетеш, халамиднику?!

– А чому ж тато каже: «Моя теща куди хоч свого носа всуне!»?

– Мамо! Я заміж іду!

– Ти хоч познайом з майбутнім зятем!

– Он, бачиш, «мерседес» припаркувався? Бачиш, чоловік виходить з машини?

– Доню, він же майже мого віку!

– То не він, мамо!

– Його батько?

– Ні! Його молодший син!

Теща подає зятю гвіздок. У того на той момент випадає з рук молоток і тюкає тещу по голові.

– Мамо?! Куди я попав?

– А, синку, куди й цілився...

Теща купила зятеві машину. Перша поїздка. Зять за кермом, дружина позаду, а теща поруч.

– Чого летиш, як на пожежу?! – теща.

– Чого повзеш, як черепаха?! – жінка.

Виїхав зять за село, зупинив авто, вийшов:

– Ану обидві – за кермо!

Сидить літня жіночка у черзі до зубного лікаря. Та все крутиться, та все зітхає, та все стогне.

– Не переймайтеся, тітко! Нічого такого страшного там немає! – заспокоює її якийсь чоловік.

– Ага! Немає! Лікар – мій зять!

– Опанасе! Як то може бути, з жінкою увесь час гиркаєшся, а тещу хвалиш?

– Теща завжди була проти нашого шлюбу!

– Ото, куме, дощ! Благодать! Тепер усе із землі полізе!

– Як усе? Як полізе? І моя теща?!

Гостює теща у зятя. Та вже й другий тиждень. Заходить якось зять до хати:

– Мамо, їхав через ваше село, бачив, як ваша хата загорілась. Може ще досі горить...

– Господи! Куди ж я тепер піду? Буду у вас доживати.

Шле теща зятю телеграму з санаторію: «Вишли грошей, горю»!

Зять не шле. Думає: «Може ж таки згорить!»

Було це давно. Насипала теща каші у миску на двох. З одного боку помастила добряче маслом і поставила тим боком навпроти дочки. Сів зять до столу та й каже:

– Якщо я, мамо, чим перед вами завинив, то хай мене Бог розверне так, як я цю миску!

І розвернув миску мащеним боком до себе.

– Як тобі, Микито, вдалося так зберегтися, ти так молодо виглядаєш!

– То не дивина. Моя теща відняла у мене півжиття.

Взяв зять тещу на руки, виніс на балкон:

– Подивіться, мамо, які люди кругом. Той з тещею свариться, той б'ється, а я вас відпускаю...

У перший день після весілля зять прокинувся раненько, прибрався, зготував сніданок, розбудив жінку і тещу, покликав до столу, дістав горілку, налив по чарці, подав сніданок, а потім запитує:

– А що, жінко, добрий був сніданок?

– Добрий, – каже жінка.

– А що, мамо, гарно поснідали?

– Гарно! – каже теща.

– Дивіться, щоб так мені кожного дня було!

– Як живеш?

– Непогано. А ти?

– Та здоров'я вже не те... Погано бачити став... Он іде якась людина, а хто – не впізнаю...

– Та протри свої баньки! Хіба ж то людина? То ж моя теща!

Іде зять-приймак понад хатою і зачепився за кут.

– А щоб ти згоріла! – штурхає хату ногою.

– Ти їй хазяїн, що ти її клянеш?! – шипить на нього теща.

Наступила корова зятеві на ногу.

– А щоб тебе чорти забрали! – лається чоловік.

– Ти їй хазяїн, що чортам віддаєш? – пиниться теща.

– Ох і теща у мене, молода, гарна, весела, так і хочеться обняти! – жартує зять.

– Ти хазяїн, що хочеш, те й роби.

– Мамо, позичте трохи грошей, машину куплю! – просить зять.

– Вгадай, що таке – один попереду, а чотири позаду?

– Не знаю...

Теща показує дулю:

– Ось тобі гроші!

Зять якось заробив тих грошей і купив машину. Приходить теща:

– Синку, підвези на базар.

– А вгадайте, мамо, що таке – два попереду, а вісім позаду?...

Ходить чоловік по базару, вибирає поросля. Пригледів гарненького кабанчика, змовилися з продавцем, сторгувалися, вже й гроші дістав і питає:

– А звідки ви?

– З Гусівки.

– Е, чоловіче, не візьму я у вас кабанчика!

– Чому?!

– У мене теща з Гусівки!

Зупинилася у Леоніда машина. Ніяк не іде. Він особливо не розбирається, спиняє зустрічні авто, просить допомоги. Один водій спинився, подивився:

– Наче все в порядку... Може у тебе який секрет є?

– Немає.

– Тоді не знаю...

Другий спинився. Подивився. Теж про секрет запитав. Третій довго дивився, крутив щось...

– Слухай, хлопче, усе тут на місці. Може у тебе який секрет є?

– Дався вам той секрет! Є! Є у мене секрет! Ну, люблю я свою тещу! Люблю! Але при чому тут машина?!

Приходить Опанас до Микити в гості і бачить у кутку порваний баян.

— Що? Теща померла?!

— Моя теща кинула курити!

— Як то?

— Я перестав їй давати гроші на сигарети. Зрозумів, що крапля нікотину не може вбити таку кобилу!

— Тату, розкажи казку!

— Жив-був, синку, у одного дяді злий пес, і звали його...

Теща!

Сидять Абрам і Мойша в літаку поруч. Увесь переліт мовчать. Вже літак на посадку. Мойша важко так зітхнув. Абрам:

– А ви думаєте, у мене немає тещі?

Тато привів сина у дельфінарій, показує, розказує:

– Он – тато-дельфін, он – мама-дельфін, а між ними – син-нок-дельфін. Зрозумів?

– Ні.

Тато знову пояснює. Син знову:

– Не зрозумів.

– Що ти не зрозумів?

– А де баба Галя?

Чоловік повертається з відрядження і бачить на воротах табличку: «Обережно! Злий пес!» Нишком заходить, відкликає дружину:

– Твоя мама до нас надовго?

– Ти звідки, Семене? Увесь в синцях, в подряпинах...

– А... Тещу хоронив.

– А чому ж побитий?

– Та... пручалася...

У далекій Америці судять Білла за побиття тещі. Суддя:

– На вас накладається штраф 1007 доларів!

– Дивна якась цифра! Чому не 1000 доларів?

– 1000 доларів – штраф за рукоприкладство, 7 доларів – місцевий податок на розваги.

В аптеці:

– Та зрозумійте ж ви, врешті-решт, щоб купити миш'як, фотографії вашої тещі не досить, треба рецепт!

Теща так допекла зятя – хоч вовком вий. Якось він увечері:

– Мамо, у Києві збирають з'їзд приймаків. Мене обрали делегатом! – сам не знає, звідки те придумав.

А теща:

– Треба їхати! – і дала грошей.

Три дні погуляв з хлопцями, являється додому.

– Що там на з'їзді рішили? – зразу ж взялася за нього теща.

– По-перше, – мудрує зять, – назва «приймак» відмінюється, вводиться термін «зачуха» – завідуючий чужим хазяйством.

– Нормальне рішення, – погоджується теща, – а ще що?

– Тещиною кота називати не на «ви», а на «ти»...

– Може бути, – киває теща.

– Приймак стає повним господарем не через десять років, а через п'ять...

– І через десять навряд! – показує дулю теща.

– А ще...

– Ну, ну!

– Вирішили: зять один день любить жінку, а другий – тещу!

– Не може того бути! – втручається жінка.

– Мовчи, дочко! – перебиває теща. – Як з'їзд вирішив, так уже й буде!

Сидить зять біля тещиної хати. Сусід запитує:

– А де ваші?

– Пішли до наших.

– А ти що ж?

– А я ж не їхній...

Майбутній зять – тещі:

– Ваша донька хоче стати моєю дружиною.

– Ти сам винен! Навіщо ходив до нас щовечора?

– Нехай уже моя жінка, – каже зять тещі, – молода, дурна.

То ж ви, мамо, хоч не будьте такою!

– Якою?!

– Молодою...

Йде весілля. Жених і наречена вирішують, куди поїдуть у весільну подорож. Майбутня дружина:

– На море поїдемо поїздом.

– Ні, полетимо, – майбутній чоловік беззаперечно.

– Добре.

Теща – доні:

– Чому це він так розкомандувався?

– Ну, мамо, це він виказує останню волю.

Після аварії.

– Друже, моя теща розбилася в машині.

– От нещастя! Вона була стара?

– Ні. Всього два місяці, як купив.

Теща гостює у зятя, гостює та й гостює. Якось запитує:

– Не набридла я вам? Може, поїду вже?

– Та ні, – каже зять, – не набридли... Але якщо хочете їхати – я ось вже й квиток купив...

– Мамо, навіщо ти без причини вилаяла мого чоловіка?

– Бачиш, йому зараз треба вибивати килими, а коли він сердиться на мене, то вибиває їх енергійніше.

З розмови в метро:

– Через тиждень наступає кінець світу.

– Знаю. Повертається з відпустки моя теща.

Дружина пішла від чоловіка. Ділиться із своєю матір'ю переживаннями:

– Як тільки я пішла, пролунав постріл. Як ти думаєш, він застрелився?

– Думаю, від відкоркував шампанське.

– Твоя теща цілий день бурчить, лається, галасує. Як ти все це терпиш?

– Це ще нічого. Гірше, коли вона в доброму настрої. Тоді вона співає...

Померла теща. Дружина каже чоловікові:

– Дорогий, ти, як близький родич, понесеш домовину.

– Звісно, люба...

Похорони у розпалі. Прощання з тілом. Дружина знову до чоловіка:

– Дорогий, поцілуй маму в чоло.

Чоловік пошепки:

– Відчуваю, похорони будуть мені не в радість...

Молоде подружжя вечеряє з тещею. Теща до зятя:

– Синку, відріж мені кусинчик ковбаски!

– Я так тонко не відріжу...

Адвокат – тещі:

– Ви впевнені, що зробили все, аби відмовити зятя розлучатися?

– Звісно. Ще б не впевнена! В хаті не залишилося жодної цілої тарілки!

Чоловік виграв у лотерею велику суму грошей.

– Як це сприйняла твоя теща? – запитує щасливчика при-

ятель.

– О, вона від здивування померла...

– Боже, скільки щастя відразу...

– Ти знаєш, мені так не повезло із зятем.

– А в чому біда?

– Виявилось, що він ні в карти не вміє грати, ні пити.

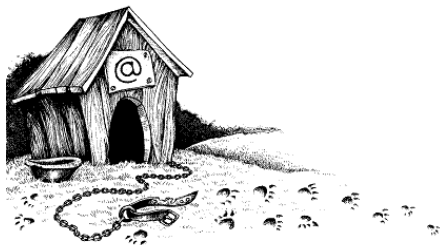
– Так це ж чудово!

– Чудово?! Не вміє пити і весь час п'є, не вміє грати в карти і лізе грати!

– Скоро твоя мати стане моєю тещею.

– Ой! Правда?!

– Так, я одружуюся з твоєю сестрою.

– Кажуть, ти зараз маєш свій бізнес? Який саме?

– Продаю предмети жіночого туалету.

– Ну і як? Успішно?

– Цілком. У дружини ще залишилися деякі речі, а теща

сидить вдома майже гола.

Свекруха – тещі:

– Наталочка ваша усім нам дуже подобається. Тільки от живе вже другий рік, а народити ніяк не може.

– Не знаю, що з нею сталося. Дома кожного року народжувала...

Чоловік і жінка повертаються з гостей. Бачать – на дверях їхньої квартири сліди черевиків. Чоловік, розмірковуючи:

– Гм... Мабуть твоя мама приїжджала...

Тато оповідає Василькові на сон історію про Адама і Єву. Потім син запитує:

– Тату, а як звали тещу Адама?

– Та не було в Адама ніякої тещі! Він же жив у раю!

Обідають чоловік, жінка і теща. Теща похлинулася. Жінка:

– Ти що, не бачиш, мама вдавилася? Поплети!

Чоловік плеще в долоні:

– Браво!

– Маріє, а як там твій зятьок поживає?

– Як пив – так і п'є, як гуляв – так і гуляє, як не працював – так і не працює.

– Ну й слава Богу, аби не хворів.

Зять проводить тещу на курорт, ледве тягне важкі валізи:

– Мамо! Треба брати вдвічі менше речей!

– Я б так і зробила, якби ти дав мені вдвічі більше грошей.

Йде одесит по Дерибасівській з тещею. Фотограф до нього:

– Не бажаєте сфотографуватися з мавпою?

– Відчепись, братан, я на неї і так дивитись не можу!

– Ти уявляєш, у мене теща померла!

– Та ти що? А що у неї було?

– Так... Дріб'язок... Стіл, шафка...

– Василю, чув, що у тебе дружина померла, прийми мої співчуття.

– Не дружина, а теща.

– Теж непогано.

Молода жінка заходить у квартиру своєї матері:

– Мамо, я буду у тебе жити!

– Все зрозуміло. Я знала, що твій чоловік негідник. Він тобі зраджував?

– Не зовсім... Він несподівано застав мене із своїм другом...

– Ясно! Значить, він ще гірший паскудник, ніж я думала.

Батько доньки, який побачив у неї округлений живіт, запитує у її кавалера:

– Так ви одружитеся з моєю донькою чи ні?

– О-о-о! Я й не знав, що у мене є вибір!

– Це правда, що ви видаєте свою старшу доньку заміж?

– Так. Правда. Через тиждень весілля.

– А ваш майбутній зять знає, що у неї одне око скляне?

– Ні. Ми хочемо зробити йому сюрприз.

– Чому ви сватаєте мені свою кульгаву доню?

– Але вона кульгає лише тоді, коли ходить...

Юнак до майбутньої тещі:

– Ми з Галинкою йдемо гуляти, може і вам в аптеці щонебудь купити?

Через декілька місяців після знайомства:

Конец ознакомительного фрагмента.

Текст предоставлен ООО «ЛитРес».

Прочитайте эту книгу целиком, [купив полную легальную версию](#) на ЛитРес.

Безопасно оплатить книгу можно банковской картой Visa, MasterCard, Maestro, со счета мобильного телефона, с платежного терминала, в салоне МТС или Связной, через PayPal, WebMoney, Яндекс.Деньги, QIWI Кошелек, бонусными картами или другим удобным Вам способом.